

"Op basis van moedwil en misverstand"

Men verwacht van beeldende kunstenaars bijvoorbeeld toch altijd een spectaculaire kijk op iets, die anderen niet bezitten

Dat is waar, maar het is een kleine "men". Meestal blijft hij bij een politiek correcte lippendienst van vaag linkse personen die maar wat roepen om het eigen imago op te vijzelen.

Kunst en cultuur?

Een bewoner van een flat in De Clomp te Zeist, die achterstandsbuurt waar de knetterende scooters van immigranten tot drie uur in de nacht de rust verstoren, zal het worst wezen, die is alleen gebaat bij een pilsje en een pornovideootje, een barbecue op het balkon van de driekamerflat op de vierde etage, dat is zijn cultuur.

Het enige belang van de beeldende kunstenaar? De piet vol met poen! Vertel mij wat! Iemand als de kunstschilder Duvelsjas wordt veel en veel beter verkocht dan ik. Maar dat heb ik ook nooit geambieerd. Commercie zegt mij niks, dan kun je beter een autohandel beginnen.

Het zou, geloof ik, niet kunnen dat ik op die schaal verkocht werd, of er moest een massaal mis-verstand onder de connaisseurs ontstaan.

Op basis van moedwil of misverstand is immers alles mogelijk in deze wereld.

Het verschil tussen de verkoopcijfers en daaraan gekoppelde mentaliteit van Duvelsjas en mij is een kwestie van optimisme.

Duvelsjas is au fond veel optimistischer dan ik. Hij zegt: Ik ben de Mondriaan van het realisme, een uitspraak die hij geleend heeft van die gefrustreerde griffermeerde drs. in de filosofie Hansje Hemeltjerk (drs. Hans van Seventer), want zelf verzint Duvelsjas als tabula rasa helemaal niets, dat is een grote provinciale sufferd met grote knollen in zijn geitenharen wollen sokken om arremoe te suggereren en op deze wijze sympathie poogt op te wekken. Zijn voornaamste ja knikker, behalve zijn echtgenote Babs, is een doctorandus filosofie die met moeite zijn studie afmaakt na tientallen jaren als boemelstudent maar wat rond lummelen. Een vrijgemaakte gereformeerde nitwit die na jaren studie op latere leeftijd zijn doctoraal filosofie aan de politieke linkse universiteit van Groningen heeft behaald en onder invloed van Rudi Dutschke linkse praatjes is gaan verkondigen, alleen schoten ze Dutschke een kogel door zijn kop en bleek van Seventer meer het tiepe van links lullen en rechts zakken vullen. Volgens de gepensioneerde tekenleraar Marc de K. haalde van Seventer zijn doctoraal met de hakken over de esloot en dat had hij weer gehoord van drs. Corver, Marxist en universitair docent aan de Groningse Universiteit.

Gen enkel probleem hoor, de beeldende kunst wordt bevocht met dilettanten.

Hank Duvelsjas hadden we het over.

Voor sommige mensen is dat allemaal branie en pose, die quasi diepzinnigheid van die meneer door zijn zogenaamde bewondering voor Karel Appel en Mondriaan herhaaldelijk uit te spreken, anderen, meestal de slimsten niet, nemen het serieus. Aan de andere kant is het ook

een vorm van optimisme. Duvelsjas is een geboren optimist, hij zag zelfs in een diefstal van zijn schilderijen "de hand des Heer'n". De naieveling bedankte de dieven voor de zorgvuldige wijze waarop zij met zijn werken waren om gegaan.

Die Duvelsjas! Geteisterd door een temptatie van omhoog. Hij zoekt altijd de zon op, hè. Elke penseel-streek wordt hem door de Heere Heere persoonlijk gedicteerd van uit den Hoge en Rembrandt houdt zelfs bij tijd en wijle zijn handje vast.

Beweert hij. Duvelsjas houdt heel veel van de Heere maar nog veel meer de God Ezeltje Schijtgeld. Leer mij de gereformeerden kennen!

U bent meer dan eens een fascist, nationaal socialist, moordenaar en S.S.-er (o.a. door Galerie houdster Dieuwke Bakker van Galerie Mokum te Amsterdam, door de niet al te succesvolle auteur/universitair docent Henk R. Meijer en door een onbekende, overspannen kunsthandelaar uit Friesland) genoemd. Wat heeft u daarop te zeggen?

De meeste mensen die het woord fascist als scheldwoord of hoe dan ook gebruiken, weten niet eens wat het betekent, die zeggen maar wat. Als Jantje meer zakgeld krijgt dan zijn broertje wordt het in de volksmond in achterbuurten nazisties of fascisties genoemd.

De devaluatie van het woord. Ze stellen zich bij het woord fascisme voornamelijk voor, en als zodanig is het natuurlijk een heel verwerpelijk begrip, mensen die zonder reden kleine groepen, bij voorbeeld Joden, in concentratiekampen stoppen, aflossen, uithongeren, seksueel misbruiken en onder afschuwelijke martelingen langzaam ter dood brengen.

Als mensen daar zelf voor kiezen, hetgeen steeds vaker voor komt lees ik in de Nieuwe Revu over het sadomasochistisch sirkwie, dan is het iets anders, dan wil ik daar wel in mee gaan, zelfs met liefde aan mee werken, als ze manschappen te kort komen, dan haal ik de beulskap uit de linnenkast en de ijzers uit het vuur, maar fascisme is het al helemaal niet, meer een plesant tijdverdrijf voor het onderlijf. Het grenzeloos verheerlijken van een dictatoriale leider daarentegen wel.

Of ze identificeren fascisme met het volkomen weg vallen van het recht, zoals tot op grote hoogte in Nazi-Duitsland het geval was. Dat zijn zaken waar ik meestal niet erg veel voor voel, maar soms heb ook ik van die dagen...

Maar fascisme is ook bv. de idee van de corporatieve staat: geen volksvertegenwoordiging, maar alleen vakbonden die de verschillende belangengroepen vertegenwoordigen en daar valt iets voor te zeggen.

Die situatie kennen wij in feite al lang in Nederland. Maar dit probleem is veel te technisch voor al die extreem linkse "fascist"-schreeuwes, die maar wat uit hun nek kletsen.

Ik houd mijn agressiviteit voor democratischer dan de democratie van de fijn christelijke mensen die mij voor fascist of duivel uit schelden.

De democratie is in Nederland voornamelijk een maskerade. Er bestaat wel geen censuur op kranten, maar dat komt eenvoudig omdat de kranten vanzelf al niet schrijven over dingen waar ze niet over mo gen of durven schrijven.

Je moet in Nederland elke week heel veel geld voor Le Figaro, L'Express of France-Observateur, de New York Times of de Frankfurter Allgemeine op tafel leggen, anders kom je er niet achter wat er in de wereld gebeurt.

En in de jaren zestig Belgiese schandaalbladen als de "Kwik" en het "Zondagsnieuws" waar ook Nederlands e.journalisten onder pseu doniem in schreven wat zij niet mochten publiceren in de vaderlandse bladen. De NRC vind ik een blad van vlees noch vis. Saai en onleesbaar. Een blad voor in de veertiger jaren van de vorige eeuw uit "Ons Indië" (Indone sië) gevluichte Tabakkers. De Telegraaf is uitsluitend geschikt voor randdebielen en Trouw zo'n eng, hijgerig links blaadje voor van hun geloof afgevallen ex-gereformeerde of neo-communistische wel zijnswerkers.

De Weg met Ons mentaliteit waar W F Hermans het zo nu en dan over had.

Het Leeuwarder Sufferdje of dat vreselijk gereformeerde Friesch Dagblad vallen buiten elke categorie, die worden alleen door synodaal gereformeerde boeren op de houten kiebelton gelezen, om geven door een walm van uitwerpselen en gonzende vliegen die eieren leggen in hun met stront besmeurde anus, terwijl ze van verbazing met hun ongekniptse nagels de aambeien in hun reet open krabben en de drollen rond dobberen in een rode zee van bloed, pis en diarrhee.

Je moet krabben waar het jukt, zingen de rooms katholieke carnavalsvierders.

(wordt vervolgd)